1847-06-30

AFSENDER
Jensen

MODTAGER
P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Vildslev

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Mappe 14 nr. 18

DOKUMENTINDHOLD

Jensen takker for portrættet af den afdøde søn.

TRANSSKRIPTION

S: T
Hr Landskabsmaler Skovgaard
Kjøbenhavn

Vildsted 30 Juni 1847
Kjære Ven!
Modtag min og min Kones oprigtigste Tak for Deres Beredvillighed til at opfylde min Anmodning; vi gjenkjender saa ganske den kjære Afdødes Træk. Ogsaa for Løftet om maaske at besøge os med Tiden takker vi Dem; gid det maatte blive realiseret, saa snart [?De] kan, at tale med gamle Venner er nu Vederqvægelse under |vore| [Overstreget:?] Forhold, som mildner mangent Onde. De er forandret? Ja vel, det kan jeg jo vel nok forestille mig; imidlertid haaber jeg dog, at de holder fast ved Deres jævne, gode Humeur, et uerstatteligt Gode. – Min Kone skranter fremdeles - hun havde nylig et meget heftigt Anfald af sit Onde – , det er min daglige Bekymring; Gud lade den snart formindskes! Vender hendes Sundhed igjen tilbage, da vil man ret paaskjønne,
●2●
hvad Helbred er for et Gode: Tidligere glemte vi det – jeg idetmindste – maaske af og til. Med min Søster sendes disse Linier: nu er den Glæde forbi, at see hende hos os; Om kort Tid reiser min Kones Broder ligeledes - saa ere vi igjen ene dog vi føle Ensomheden der i Begyndelsen dobbelt, især med de nærværende triste Udsigter i den første Fremtid, i hvilken vi ikke tør vente min Kones Helbredelse. Om nogen Erstatning for tidligere Venskabsforbindelser kan her |just| ikke være Tale; med Aarene bliver sligt overhovedet stedse vandskeligere. Hvem der kunde vende tilbage til Sjælland, endnu før de gamle Forhold ere brudte!
Maa jeg bede Dem hilse Deres Moder mange Gange og takke hende for hendes Brev; ilige maade Hilsen til Jfr. Broe. Endnu engang: glem ikke Vildsted, hvis De gjør en Jyllandsreise. Lev vel, som vi Alle af Hjertet ønsker Dem det.
Deres heng.
Jensen

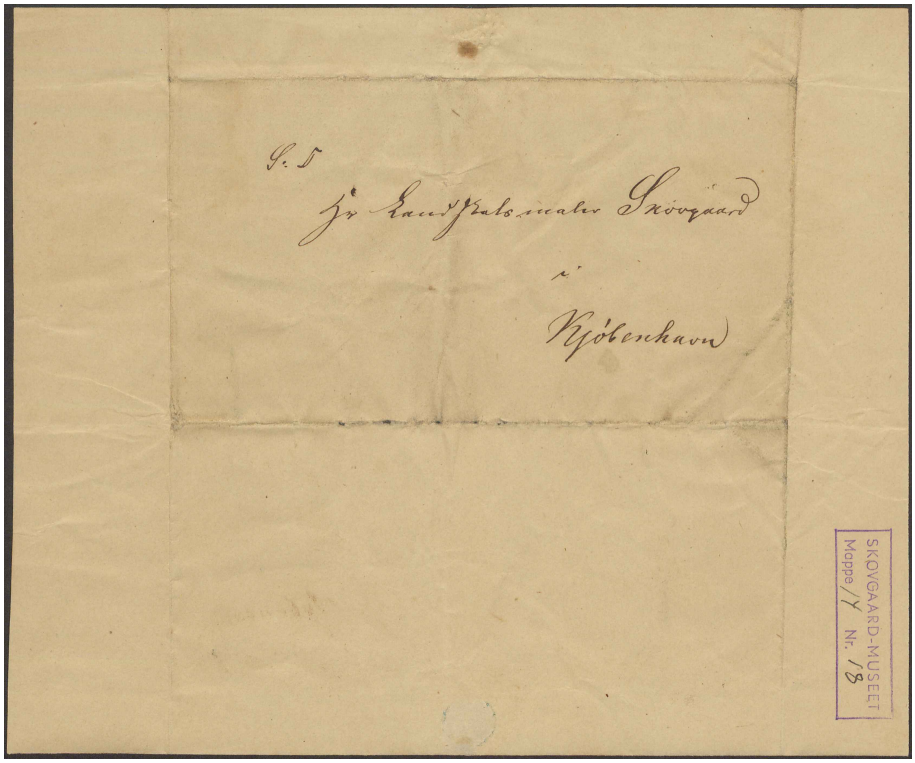

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe/Y Nr. 18

Vildsted 30 Juni 1841.

Kjære Ven!

Modtag min og min Kones oprigtigste Tak for Deres Beredvilligheds til at opfylde min Anmodning; vi gjenkjende saa gandske den kjære Afdødes Ærbe. Ogsaa for Løftet om maaske at behøge os med Eiden takke vi Dem; gid det maatte blive realiseret, saa-snart skee kan; at tale med gamle Venner er en Vedergvægelse under ~~vore~~ vore Forhold, som mildner mangent Onde. Da er forandret? Ja vel, det ban og jo nok fore-stille mig; imidlertid haaber og dog, at De holder fast ved Deres jevne, gode Humeur, et uskatteerligt Gode. – Min Kone skran-ter fremdeles – hun havde nylig et me-get heftigt Anfald af sit Onde –, det er min daglige Bekymring; Gud lade den snart formindskes! Vender hendes Sund-hed igjen tilbage, da vil man ret paaskjønne

Hvad Helbred er for et Gode; tidligere glemte
vi det — og ødtmindste — mangen af og til.
Med min Søster hendes disse Linier; nu er
den Glæde forbi, at her hendt hos os; om kort
Tid reiser min Konos Broder ligeledes — saa
ere vi igjen ene og vi føle Ensomheden
de i Begyndelsen dobbelt, især med de nær-
værende triste Udsigter i den første Fremtid,
i hvilken vi ikke tør vente min Konos Held-
bredelse. Om nogen Erstatning for tid-
ligere Venskabs forbindelser kan her just ikke være
Tale; med Clarens bliver Sligt overhø-
vedet stedse vanskeligere. Hvem der kunde
vende tilbage til Sjælland, endnu før de gamle
Forhold ere brudte!

Maa jeg bede Dem at hilse Deres
Moder mange Gange og takke hende for
hendes Brev; eligemaade Hilsen til
Ihr Bro. Endnu en Gang: glem
ikke Vildsted, hvis De gjør en Jyllands-
tour. Kev vel! saa vel, som vi Alle
af Hjertet ønske Dem det.

Deres Hengl.
Jensen